

Kasper, Jesper og Jonathan audition

Jonathan: (*troskyldigt*) Der ser vældig sjovt ud derinde!

Kasper: (*bider ham af*) Vi har det vel også sjovt.

Jesper: Ikke SÅ sjovt.

Jonathan: Se den kamel der, Jesper.

Jesper: Ja, de kan vel nok sagtens, alle de, som får en ridetur på den.

Jonathan: Det kunne være morsomt at prøve en gang.

Jesper: (*får en idé*) Ved I, hvad vi kunne gøre? Vi kunne vente, til festen er forbi, og SÅ KUNNE VI STJÆLE KAMELEN!

Kasper: Næ, hold op med det. Vi har da ikke brug for en kamel.

Jesper: Har vi ikke? Det har vi da vel nok.

Kasper: Hvad skulle vi dog bruge den til?

Jesper: Jo, så kunne vi bruge den, når vi er ude at røve, så kunne vi ride på den frem og tilbage, og så slap vi for at bære alle de tunge sække hjem!

Jonathan: Ja, så kunne vi stjæle dobbelt så meget!

Kasper: Vi kan da umuligt ha' en kamel med, når vi er ude at røve.

Jesper: Hvorfor ikke det?

Kasper: For det KAN man da ikke. Hvordan tror du, det ville gå, når vi skulle ha' kamelen ud og ind gennem døren i slagterbutikken?

Jonathan: Næ, det er vist rigtig nok, Jesper...

Kasper: Og hvordan skulle vi bære os ad med at få den op og ned af trapper?

Jesper: (*Ærgerlig*) Nåja, så la'r vi være med at stjæle kamelen.

(*Stille en stund, så*)

Jesper: Det er i grunden trist, at vi aldrig kan være med til fest og den slags!

Jonathan: Ja, det er sørgeligt, for de får sikkert også noget godt at spise!

Kasper: (*med vægt*) Vi har det udmærket, som vi har det!

Jonathan: Der er osse noget andet, jeg syn's er sørgerligt, og det er, at vi aldrig kan køre med sporvognen,

Kasper: Det er sikkert ikke spor sjovt.

Jonathan: Jo, det er sikkert vældig skægt.

Jesper: *(smiler hemmelighedsfuldt)* Jonathan, jeg har en mægtig idé!

Jonathan: Sig så, hvad den går ud på?

Jesper: Jo, her sidder vi. Vognstyreren er inde i parken, og derhenne holder sporvognen helt alene.

Jonathan: Åh, sådan. Nu forstår jeg, hvad du mener.

Jesper: *(med vægt)* VI – STJÆLER – SPORVOGNEN!

Jonathan: *(lykkeligt)* Det gør vi, drenge! Kom, så klatrer vi ned.

(de klatrer ned fra træet, leende af forventning, og kryber forsigtigt fremover mod sporvognen)

Kasper: *(lidt forbeholdent, mens de lister sig frem)* Tror du, vi kan få den til at køre?

Jesper: Sagtens. Vi piller bare lidt her og drejer lidt der og ringer med klokken, så går det nok.

(De siger sig op i sporvognen, ringer med sporvognsklokken, og lidt efter forsvinder den)